Från 3 000 till 30 000 medlemmar!

– vilken tidsresa vi gjort tillsammans

Nästan 3 000 familjer hade blivit medlemmar i Caravan Club of Sweden innan vi gick med, 1966. Det var fantastiskt, 3 000 medlemmar på åtta år! Dessa 3 000 hade upptäckt glädjen och alla möjligheter som husvagnslivet bjöd på. Dessutom anade de att en egen klubb skulle göra husvagnslivet ännu bättre. Bengt Andersson berättar om en fantastisk resa. Han har varit med 52 av föreningens 60 år.

TEXT OCH FOTO: **BENGT ANDERSSON**

Hur många registrerade husvagnar i bruk det fanns 1966 vet jag inte, men de var redan ganska många. En granne i byn hade en Sprite Alpine. Svågern ”Ärrpe” (senare mångårig redaktör för Caravanbladet) hade redan hunnit byta sin Alfredo mot en SMV. Det var nästan självklart, att vi också skulle skaffa en vagn. Vi ville ha en SMV, lik svågerns. Sörby Mekaniska Verkstad hade inte möjlighet att leverera en vagn till oss förrän till hösten, men tipsade om tre SMV-ägare som bytt sina 10:or mot nya 12:or. En obromsad vagn fanns i Norrköping, en i Valla utanför Katrineholm och så en 65:a i Kumla. Den var bara två säsonger gammal och i ”nyskick”. 5 000 kronor var priset. Det lät rimligt och hustru Ulla och jag åkte för att titta på den. Det blev affär utan prut och budgivning. Säljaren hade fler spekulanter. Vi måste ha ett drag på bilen, innan vi kunde hämta hem vår vagn. Det ordnade SMV snabbt. I april stod 10:an, gul och fin vid vår husgavel.

Det var inte riktigt lika lätt att ordna vårt medlemskap i Caravan Club. Det krävdes att två tidigare medlemmar skriftligen intygade att vi skulle bli goda Caravanare. Kollegan Vera Levin och Georg Jonsson i

Sollid 1961. Familjen Petersson med sin Alfredo (tältvagnen). Vi med vårt tält.

Inget rally i Norrköping för oss 1968. I stället drog vi till Sovjet, vi med vår SMV 10 och familjen Ärrpe med nyinköpt SMV 12.

Flottiljen i Jönköping var vårt första. Det kom totalt 5 339 gäster.

”Caravanandan” talade vi mycket om förr. Vi har mött den många gånger och på olika sätt. Den är en av orsakerna till att vi efter 50 år fortfarande är Caravanare.

Finspång satte sina namn på ansökningsblanketten, som skickades till Ingbritt Ågren, då nyanställd på Caravan Clubs kansli i Örebro. Jo, vi var välkomna och fick medlemsnummer E 2982.

Någon direkt värvning hade det inte varit. Visst, svågern med nummer 979 hade tyckt att ”dä ä väl klart att ni ska bli med i klubben”. Och så blev det, för nu mer än femtio år sedan. Vi är medlemmar fortfarande och har aldrig funderat på att lämna klubben. Kanske har vi inte heller gjort riktigt klart för oss varför vi stannat under alla dessa år? Det är snart bara en handfull kvar av oss, som var medlemmar i mitten av 1960-talet. Flera finns inte längre i livet. Åldern tar ut sin rätt och många har fått lov att lämna sin husvagn eller -bil. Andra har redan för länge sedan bytt det rörliga livet mot fritidshus eller kanske segelbåt.

Från början, och ganska många år framåt, var och ville Caravan Club vara en lite exklusiv klubb. Det var fint att vara medlem och något att vara stolt över. ”Jag är medlem i Caravan Club”, och det visade man också. Klubbmärket fanns alltid på vagnen och på campingplatser och träffar sattes klubbflaggan upp tillsammans med den blå-gula. Så sker väl fortfarande, men samtidigt är det många som inte bryr sig om att visa sitt medlemskap.

I första paragrafen i Caravan Clubs stadgar står det: ”Föreningens viktigaste uppgift är att erbjuda dess medlemmar en god medlemsservice. Genom ömsesidig hjälpsamhet, hänsyn och gott kamratskap ska föreningens medlemmar verka för en god Caravananda…”. Så är det och så bör det vara.

”Caravanandan” talade vi mycket om förr. Vi har mött den många gånger och på olika sätt. Den är en av orsakerna till att vi efter 50 år fortfarande är Caravanare. Tack Tom och många flera!

Vår familjs liv blev ganska annorlunda sedan vi köpt vår första husvagn och blivit

1965. Vildcamping i Dovre, Norge. ”Ärrpe” Rune Petersson har bytt sin Alfredo till en SMV 10. Förre ägaren hade döpt vagnen till Maroc efter att ha gjort en resa till Marocko. Vi har fortfarande vårt tält, nu för sista sommaren.

I Leningrad drog vår nya Fiat 125 till sig mångas blickar. Ryssarna skulle snart börja producera Fiat 124, men med namnet Lada.

Vår första ”långresa” med husvagn bestod av 14 dagar på Gotland. Bilder från härliga dagar på stranden vid Holmshällar. Tösen som kollar sin mage är nu CC 31167

medlemmar i Caravan Club. Tidigare hade vi varit hängivna turister med tält och mycket grejer på biltaket. En riktigt regnig resa i Danmark, med dieseltåg som närmaste granne till flera campingplatser, hade nästan avskräckt oss från sådana äventyr.

Det var en Norgeresa tillsammans med svågerns familj, de med tältvagnen Alfredo, som fick oss att börja fundera. Då hade vi ett enkelt ryggåstält. Det hade vi fortfarande när vi åkte tillsammans med dem ett år senare. Då hade de en nyinköpt SMV med fotogenkamin. Det var då vi bestämde oss. Till nästa år skulle vi också ha husvagn! Visst var det skönt i tältet – om vädret var bra. Men så är det ju inte alltid…

Vår premiärresa gick till Sörsjön i Kolmården där Östgötasektionen hade träff vid Valborg 1966. Det var som det ibland är vid Valborgsmäss, rätt kyligt. Det kom till och med lite snö på natten, men vi hade det varmt och skönt i vår vagn. Våra tre barn tyckte det var toppen. Det var också trevligt att träffa ett gäng glada Caravanare. Några av dem var sedan våra vänner under många år.

Sommaren 1966 försökte jag förbättra min skrala engelska på en månadslång kurs i England. Då fick husvagnen och familjen vänta, men i augusti blev det en Gotlandstur på fjorton dagar. Det var vår första långtur. Början var förskräcklig, med sjögång och svår sjösjuka, men sedan var det härligt, med sol och sandstrand vid Holmhällar.

”Nästa sommar åker vi till England”, sa vi. Min månad där lockade oss allesammans. Och så blev det. Och som det blev!

Vi kom iland i Harwich och planerade att åka till en campingplats i närheten. Den visade sig vara avsedd mest för stora mobilehomes. Det kändes inte bra för oss, så vi åkte vidare.

När vi parkerade för att läsa kartan och leta efter en lämplig camping kom ett engelskt campingekipage och stannade framför oss. Mannen kom och frågade om vi hade något problem och fick veta att vi letade en lämplig campingplats.

”Följ med oss!” sa han. ”Vi är på väg till en liten plats, som Caravan Club har. Där är ni välkomna.”

Det tackade vi för! Vi stannade tre nätter och fick Brittiska Caravan Clubs tjocka campingplatskatalog när vi åkte vidare. Den var från året innan, men fullt användbar. Under våra fyra veckor gästade vi sedan många brittiska Caravan Club-platser, några stora och många små och enkla. I Wales träffade vi ett skotskt Caravan-par, som vi blev vänner med. Den vänskapen bestod ända till förra året då Ella, hustrun i familjen, gick bort. Hennes man Denis var död tidigare.

Storbritannien har sedan varit något av favoritland för oss, vänstertrafiken till trots. På vårt första FICC-rally utanför vårt land, i Debrecen 1986, blev vi bekanta med ett engelskt par när vi var ute och åkte hästskrinda på den ungerska pustan. Den vänskapen bestod till dess de båda var borta. Tre gånger var vi tillsammans på brittiska rallyn, de gästade oss och tillsammans var vi på rallyn i både Finland och Norge.

Vår första utrikesresa, fyra veckor i Storbritannien i SMV 10 med tre barn. Det fanns plats i den vagnen! Kylskåp ingick inte men en isolerad trälåda.

I norra Wales. Smala vägar, vackra vyer.

De ryska camparna bodde i stora armétält eller i små, enkla ryggåstält. Ärrpe på väg till vagnen efter fullgjort morgonbestyr.

Vi möts av Lenin när vi kommer till campingplatsen utanför Leningrad.

Lyckligen åter från turen till Leningrad. Rast på Punkaharju i östra Finland.

Vår SMV 10 byttes ut mot en "lyxutrustad" SMV 14. En härlig vagn, som var vår under 17 år.

FICC-rallyt i Jönköping var vårt första. Det kom 2050 ekipage med totalt 5 339 gäster.

Visst kan ett rally leda till att man får vänner för livet. De behöver förstås inte heller komma från andra länder. Under många år var vi ett gäng svenska Caravanare som träffades på rally efter rally. I Wien, på Irland, i Spanien och Portugal, i Polen och Frankrike. Och tre gånger i Storbritannien. Visst minns vi Uno och Kerstin, Tage och Carola, Rolf och Ann-Britt, och många flera. Tom inte att förglömma. Visst kunde vi av en tillfällighet också ha träffats på någon av våra campingplatser, men när det var rally visste vi att vi skulle mötas. Det blev tjugotvå rallyn för oss. Nästa hålls utanför Berlin. Tyvärr kan vi nog inte vara med. Rallyt på ön Pag i Kroatien 2015 var kanske vårt sista.

Det dröjde ganska länge innan vi upptäckte tjusningen med ett rally. Som nästan nyblivna Caravanare hade vi kunnat vara med på "Solskensrallyt" i Norrköping 1968, men då åkte vi i stället till Sovjetunionen. Även det en oförglömlig upplevelse. Tio år senare var vår klubb åter rallyvärd. Då var vi i Jönköping, på Elmiaområdet, en plats som för många medlemmar representerar årets säsongsfinal. Då, 1978, kom 5 339 deltagare i 2 050 ekipage.

Vädret var inte det bästa. "Fiskmåsarna badade mellan förtälten ", skrev Caravanbladet. Det beror knappast på vädret att det sedan inte har blivit något mera rally i Sverige. Danmark och Norge har båda varit värd en gång, Finland tre gånger. Vi "rallyåkare" har diskuterat ett rally i Sverige, men riksstyrelsen har avböjt av olika skäl.

Rallyna har varit en anledning att vara medlem i Caravan Club. Det finns många fler skäl. Våra campingplatser hör dit. Vi har många härliga minnen från dem.

En av våra första var Sollid. Vi kom dit och hade en amerikansk utbytesstudent med oss. Det var i "kräfttid" och hon blev alldeles lyrisk över både stämning och natur. Eller den gången i Boheden, Norrbottenssektionens campingplats i Överkalix, när vi satt på bänkarna i grillgropen tillsammans med PG Andersson och ett gäng gäster. (Minns PG, han med det stora vita skägget och den vidbrättade hatten.) Dagen efter fick vi följa med PG på en tur för att plocka hjortron. Det är lite sorgligt att norrbottningarna inte har sin camping kvar. Nu är Västerbottenssektionens camping Norsträsk vår nordligaste. Den går minsann inte heller av för hackor!

Mycket i Caravan Club bygger på frivilligt, ideellt engagemang i styrelser och kommittéer, på våra campingplatser, vid arrangemang av olika slag. Jag berättade tidigare om svågern "Ärrpe", som var Caravan-bladets redaktör under många år. Han inspirerade mig att efter förmåga medverka i tidningen. Det skedde redan under Hasse Löthstams tid som redaktör och har sedan fortsatt mer eller mindre frekvent under alla år. Det har varit mitt bidrag till Caravan Club. Mig har det gett många trevliga upplevelser. Jag hoppas att en och annan av medlemmarna också hittat något läsvärt av Andersson. Nu måste 90-åringen snart låta block och kamera endast vara för privat bruk.

Men Caravanare hoppas han kunna förbli ännu några år. ▮

Snart fullbokat på jubileet

Det finns så mycket att se här att det är svårt att välja! Det säger Cissi Difs, konferensansvarig på Grönklittgruppen. Hon och har varit med i alla diskussioner sedan Caravan Club beslutade att lägga föreningens 60-årsjubileum i Mora Parken. När hon ska tipsa om sina personliga favoriter i trakten kommer de flesta från Mora och Orsa.
– Men det finns mycket att uppleva i hela Ovansiljan!

TEXT: **HÅKAN JOHANSSON**

Ovansiljan är ett begrepp i Turistsverige. Hit räknas ursprungligen socknarna Mora, Orsa, Sollerön, Venjan, Ore, Våmhus och Älvdalen.
När Cissi Difs höjer armarna och hälsar välkommen till MoraParken kunde det lika gärna vara en segergest. Den här dagen går TjejVasan och det snöar intensivt.

– Det är en helt otrolig vinter, konstaterar Cissi. Uppe i Grönklitt har vi 1,6 meter nu. Alla skidåkare jublar.

Men som Robban Broberg sjöng, ”Det som göms i snö kommer upp i tö…”

– Det blir en spännande vår, säger Cissi. Det kan bli en hel del vatten under någon period.

Hon är inte orolig. Siljanstrakten har varit med om många vårfloder och folk här vet hur de ska klara sig även om det kommer mycket smältvatten från fjällen.

Och det strömmande vattnet i Dalälven och de andra stora vattendragen kan vara en upplevelse i sig.

Cissi kommer högtidsklädd till fotograferingen i MoraParken. Den färgsprakande Orsadräkten är en av de äldsta bevarade folkdräkterna i Sverige. Och i framför allt Siljansområdet är sockendräkten ett självklart val när det drar ihop sig till högtid och fest.

Så det är klart att det är Orsadräkten som gäller när Cissi hälsar alla Caravanare välkomna till jubileet i MoraParken.

Träffen startar med inkörning under fredagen den 27 april.

– Då har vi egentligen inga aktiviteter inbokade, berättar Caravan Clubs ordförande Börje Svärdström. Vi börjar ta emot besökare kl 9 och sedan rullar gästerna in ända fram till kl 22. Nästa dag drar sedan jubileumsträffen igång på riktigt.

En av höjdpunkterna på lördagen blir ett föredrag med grundaren och chefen för Glada Hudik-teatern, Pär Johansson. Teatern har haft oerhörda framgångar med pjäsen Elvis, som hittills setts av över 130 000 människor.

– Räkna med både skratt och allvar, säger Börje. Den här berättelsen är en vitaminin-

jektion för alla! Och det finns mycket att lära av hur Glada Hudik-teatern arbetat. Där har, som Pär säger, normalstörda och utvecklingsstörda skådepelare gemensamt flyttat gränserna för vad någon trodde var möjligt.

På lördagskvällen är det sedan dags för den högtidligare delen av Caravan Clubs 60-årsjubileum. Då blir det galamiddag på MoraParkens restaurang, med underhållning och dans.

– Men tal och officiell uppvaktning sker lite tidigare, kl 15.30 – alldeles efter Pärs berättelse om Glada Hudik-teatern, berättar Börje.

De fasta punkterna i programmet består sedan av gemensamma aktiviteter, spontana långbord i kvarteren och diverse underhållning.

– Räkna med överraskningar, säger Börje hemlighetsfullt.

Och sista kvällen blir det traditionellt Valborgsfirande med sång, brasa och grillmöjligheter.

Utöver de aktiviteter som ingår i träffavgiften har arrangörerna planerat flera bussturer till attraktioner i trakten. Du kan följa med på en guidad rundvandring i Rovdjursparken i Grönklitt, se Porfyrmuseet och Hagströms samlingar av musikinstrument i Älvdalen, vara med på Dalahästmålning i Nusnäs eller vandra längs Vasaloppsspåret, från de kända kontrollerna i Eldris eller Hemus.

– Vi har redan så många deltagare att den som vill vara med måste anmäla sig snabbt, säger Börje. All information och anmälningsformulär hittar du genom att gå in på vår nya hemsida, www.caravanclub.se. Logga in med uppgifterna du fick med den senaste tidningen. Fyll i dina uppgifter så att du inte missar årets fest.

Attraktioner på promenadavstånd

När Cissi själv väljer ut sina favoritattraktioner i Ovansiljan blir det en ganska lång lista.

– Vi har ju så mycket fint att visa, säger hon.

Zorns Gammelgård och Textilkammare ligger på promenadavstånd från camping-

en. Här finns kanske en av världens finaste samlingar av äldre timmerhus och bland annat Sveriges äldsta allmogehus, ett eldhus från 1237.

På Textilmuseet finns makarna Zorns samling av allmogetextilier och dräkter från Siljansbygden, de äldsta är från 1700-talet. Byggnaderna är inte öppna den här tiden, men det är fint att ströva runt på området. Mer information på www.zorn.se och klicka dig fram till Gammelgården och Textilkammaren.

På Zornvandringen – går du i Zorns fotspår. Vandringen är 3,5 km lång, börjar på Zorngården och slutar vid Mora Kyrka. Längs vandringen finns nio informationstavlor som berättar om Zorn och hans gärningar.

Vasamonumentet – är rest över en källare där Gustav Vasa enligt berättelserna gömde sig under sin flykt från danskarna. Monumentet kommer antagligen att vara öppet från kl 13 lördagen den 28 april. Mer information på www.sfv.se/sv/fastigheter/sverige/dalarnas-lan-w/vasamonumentet-i-utmeland-mora.

Mora Kyrka byggdes under slutet av 1600-talet, men i grunden finns stenar bevarade från en tidigare kyrkobyggnad som restes i slutet av 1200-talet. Se också www.svenskakyrkan.se/mora/mora-kyrka.

Traditionellt hantverk har starka rötter i trakten. På Mora Hemslöjd finns det möjlighet att köpa unika alster, www.morahemslojd.se.

Siljan är en av Sveriges mest omtalade sjöar. Ta en vandring längs Saxvikens strand, njut av Siljans vattenspegel, båthamnen m m.

Ta en promenad till centrum och den charmiga gågatan. Här hittar du bland annat MoraKniv Concept Store, med allt från köks- och byggknivar till värstingmodellen för överlevnadshelgen. Här finns även dalahästar till salu.

Orsa Rovdjurspark är nästan ett måste när du är i den här trakten vare sig du följer med den guidade turen dit eller åker på egen hand. Det här är Europas största park i sitt slag med sina 325 000 kvadratmeter. De vilda djuren lever i stora hägn med naturliga skogsmiljöer, läs mer på www.orsarovdjurspark.se.

Hansjö Lanthandel har butiksinredningen kvar från 1895. I sortimentet gamla, nya och omgjorda möbler och inredningssaker. En del av ladugården är inredd till kaffestuga som serverar hembakat. Kaffestugan har inga bestämda öppettider utan berättar på Facebook och i lokalpressen när det är öppet.

Nära Hansjö Lanthandel ligger Hansjö Mejeri, som har tillverkning och försäljning av ädelost, hårdost, filmjölk, färskost och ibland även råmjölk. Allt tillverkas av Krav-godkänd mjölk från egna kor. Mer info på hansjomejeri.se

Mora Parken är en attraktion i sig. Vasaloppsspåret går rakt genom campingen och under de berömda vinter- och sommarveckorna passerar 10 000-tals motionärer och elitidrottare den här vägen.
På området finns hotell, nyrenoverade servicehus, tennishall, simhall och gym. Barnen kan ge sig i kast med en klurig hinderbana eller äventyrsgolfen eller besöka någon av lek- och badplatserna. ▮